

KATOLIK

God. II.

ŠIBENIK, 17. svibnja 1931.

Broj 20

Prije četrdeset godina

Veliki blagopk. Lav XIII., zabrinut za spas čovječanstva, izdao je mnoge i veoma važne enciklike. S visine Vatikanskog svjetionika gledajući očajnu borbu između kapitala i rada, te strašnu bijedu, koja se širi među proletarijatom zajedno sa razvratnim idejama, kao i kako kapitalizam stvara novo ropstvo svojom bezdušnom sebičnosti, a korupcija i nezadovoljstvo osvajaju svijet, koji se odalečuje od izvora života i radosti, koji je Krist — izdao je 15. svibnja 1891. glasovitu encikliku „Rerum Novarum“ ili o stanju radnika.

Papa postavlja odmah aksiom, da je nemoguće riješiti radničko i socijalno pitanje bez sudjelovanja vjere i Crkve. Razlozi su mnogi. Kršćanstvo nije samo nauka, koja prosvjetljuje pamet svojim krasnim istinama. Ono još bezuvjetno traži, da po njegovim načelima i zapovijedima žive svi: pojedinci, obitelji, staleži i narodi. Kršćani moraju biti kršćani ne samo u crkvi, već i u kući, u obitelji, privatno i javno, u knjigama i novinama, u politici i filosofiji, u bogatstvu i siromaštvu, ukratko svuda. Svećenstvo pak, kao kvas zemlje, mora da zađe među narod i radnike, da ih obnovi u Kristu. Zato je rekao svećenicima: „Idite među narod! Vani iz sakristije!“ Treba poučiti ljude u zakonu Božjem, u pravici, u štovanju ljudskoga dostojanstva i auktoriteta, u bratskoj ljubavi, kako se treba služiti bogatstvom i t. d.

Radničko i socijalno pitanje nije samo ekonomsko pitanje, već je i vjersko, čudoredno i pravno pitanje. Socijalisti i komunisti drže, da je to samo pitanje želuca, jer ne vjeruju u Boga i ne drže do duše, a smatraju čovjeka probavnom cijevi. Za nas katolike u ovom pitanju došla su u sukob mnoga duševna pitanja, kao što su: dužnosti, prava, zdravlje, vjera, čudoređe, a u mnogim od tih pitanja, gdje je povrijeđena duša i pravednost, Crkva je prva pozvana, da reče svoju.

K tomu samo vjera, jedina ona može da odgaja i podiže duh pojedinaca i naroda te da ih pripravlja za nove, više i savršenije oblike pravednije ekonomske organizacije i podjele bogatstva.

Lenjin je u Rusiji zanemario ovo čudoredno podignuće proletarijata, potpuno je zanemario dušu i srce radništva, pa nam je ostavio barbarstvo: ljude bez straha Božjega, oceve bez obitelji, žene bez stida, djecu bez roditelja i bez odgoja, državu bez reda. Komunizam je zaboravio, da treba dignuti revoluciju u savjesti ljudskoj, prije negoli po ulicama. Zato su njihovi uspjesi prolazni, poraz je brzo došao na svim poljima. Sam Lenjin je morao proglasiti novi kurs. Nauka „Rerum Novarum“ naprotiv uzdiže se još i danas, iza četrdeset godina, kao sjajno sunce topline, mira i svjetlosti, koje svojim zrakama donosi ple-

menitost u duše, a diže k dobrostanju radničke mase sa raznim socijalnim institucijama, bez grozota, krvi, pljačkanja i paleža.

Katolici zajedno s Crkvom hoće da promijene današnje nesnošljivo stanje društva. Zato u prvom redu nastoje da promijene i poboljšaju dušu i shvaćanje radnika, kao što su prije dvadeset vijekova promijenili bez krvi i revolucije položaj robova. Ta jedina odgojna snaga na svijetu nalazi se u nauci Crkve, koju je primila od Boga — čovjeka i radnika. On je jedini put, istina i život svijetu.

Pio XI., koji je nadopunio „Rerum Novarum“ sa enciklikom „Casti connubii“ (o braku), željan, da dađe ljudima društveni mir, veseli se, da se slavi ova četrdesetogodišnjica „Rerum Novarum“, i želi, da ona bude polazni kamen za nove pobjede na polju rada, jer je i danas još dosta na svijetu bijede i nepravice.

Slobodni zidari na djelu

Slobodni zidari, eda uspiju u svom cilju, te odaleče Boga i Njegovu Crkvu iz narodnoga života i tako ga laiciziraju, kako oni vele, nastoje, da osvoje najvažnije položaje u javnom životu.

Sve svoje sile upiru osobito u štampi, jer preko nje djeluju na mase. Njihovo službeno glasilo „Neimar“ je maleno. No zato oni kao hobotnica svojim trakovima nastoje, da djeluju protivuvjerski i nečudoredno u kapitalističkoj štampi, a namiguju i centralnom uredu štampe. Tako od časa do časa mi vidimo napadaje na Papu, biskupe, svećenike; siju vjerski indiferentizam; pišu dnevno pornografske novele i pikantne članke i člančice.

Odmah iza štampe slobodni zidari upiru sve svoje sile, da osvoje školsvo, i to od ministarske stolice, da odrede programe i dadu svoj pravac nastavi, pa sve do pojedinih nadzorništava i učiteljstva. Ta nijedno polje nije

zgodnije od škole, da se punim rukama sije sjeme krivih nauka u literaturi, u povijesti, u prirodnim znanostima i tako odgoji mladež po načelima slobodnoga zidarstva.

Pa i vanškolski rad oko mladeži oni nastoje, da bude u njihovim rukama, eda sve diše duhom te zelene sekte.

Kazalište i kino — ito je postalo njihovim carstvom, tako da nigdje ne možeš doći do boljega položaja, ako se nijesi prije upisao u tu pripomoćnu bratovštinu...

Zao upliv slobodnih zidara odmah se opaža, netom se koji njihov član ušulja u upravu koje općine, banske uprave ili u koje društvo. No nigdje Crkvi i narodu ne prijete veće zlo, kao kad državna uprava i vojska padnu u njihove ruke, jer tada djeluje njihov kobni čekić, koji svim silama i velikom brzinom nastoji da izrabi čas i sruši sve, što nosi biljeg odanosti Crkvi i vjeri. Oni su kovači svih protivuvjerskih zakona po državama. Oni

nastoje, da država monopolizira školu i da se iz škole i školskih knjiga izbaci vjeru i Boga. Oni forsiraju zakon o rastavi braka, ukinuće redovnika, osobito Isusovaca. Oni nastoje, da se oduzmu Crkvi dobra i da se bolnice laiciziraju. Oni raznim klevetama nastoje, da narod odaleče od ljubavi prema Namjesniku Kristovom na zemlji — sv. Ocu Papi. Oni agitiraju protiv pokopa mrtvaca, a za njihovo spaljivanje. Oni nastoje, da odaleče svećenika iz vojske i da se mladež nauči umirati bez utjehe vjere.

Ovo su u glavnim potezima djela i namjere slobodnih zidara.

I ako se javno znadu pokazati što-

vateljima dinastije, pogotovo ako koja dinastija ide na ruku njihovom radu, odmah pokažu svoje papke, ako im se tko usprotivi. Tada su kadri, da organizuju bune i oboružaju ruku koga anarhiste. Zloglasna francuska revolucija, revolucije 48., otimačina papinske države 1870., turska revolucija, portugalska i španjolska revolucija i t. d. djela su slobodnih zidara ili su izvršena njihovom pomoću. Veoma zlokobni utjecaj su imali slobodni zidari u svjetskom ratu i u novim granicama Evrope. Dužnost je dakle svih katolika, da se odlučno bore protiv ovoj velikoj pogibelji, koja nam iz bliza prijeti.

Jofe

Fiat lux! - Neka se bistri!

II. povećano izdanje brošure krčkoga biskupa dra J. Srebrnića o Tyršovoj ideologiji i njegovim vjerskim nazorima.

UVODNE RIJEČI K II. IZDANJU

Radi neočekivanoga zanimanja, na koje je nazočna knjižica naišla, prvo je njezino izdanje bilo brzo iscrpeno, pa se evo javnosti stavlja na raspolaganje drugo.

Ovo drugo izdanje donosi u svemu sadržaj prvoga, osim što su odstranjene neke tiskarske pogreške i što su značajnija mjesta na želju samih čitalaca istaknuta kurziv slovima. Poviše je nadodano poglavlje, u kojemu se raspravlja o ishodištu odgojnoga rada u svijetlu Tyršove ideologije.

Smatrao sam naime potrebitim, da napišem to poglavlje radi toga, jer se Tyršova ideologija počela držati za stanoviti nazor o svijetu, te je jasno, da se svaki odgoj usmjerava prema nazoru o svijetu, što se u odgojnom radu uzimlje kao ishodište svih nastojanja za postignuće određenoga cilja. Da ima i Tyršova ideologija u odgoju svoje ciljeve, jasno slijedi iz ove konstatacije:

„... mi, nažalost, znamo, da jedino u našoj jakoj nacionalnoj svijesti leži ostvarenje ideala napredne jugoslavenske inteligencije: Kidanje s crkvenim Rimom, osnivanjem autokefalne crkve i stvaranjem definitivnog jugoslavenskog amalgama. Tu će nam pomoći donekle i Tyršova ideologija, jer ona voli istinu i napredak...“ *

*) „Naša sloga“, 29. ožujka 1931.

Knjižici želim, da bude primljena s onim istim zanimanjem, kojim je primljeno njezino I. izdanje. Neke se slobodno širi i u mjestima, u kojima javnost još nije mogla za nju saznati!

Velim, u kojima još nije mogla za nju saznati. Jer, premda se knjižica bavi samo jednom ideologijom, dakle pitanjima, koja spadaju u etiku i filozofiju, te nije uperena ni protiv bilo koje konfesije ili vjere u državi niti može narušiti vjerski mir i vjersku snošljivost, ipak su bili u Sarajevu, Zagrebu, Ljubljani, Mariboru i drugdje zaplijenjeni otcjeci, što su ih katoličke novine htjele preštamati iz svojih izvađanja o Tyršovoj ideologiji.

To je čudnovato ne samo radi toga, jer su mogle u istim mjestima protikatoličke novine iste odsjeke slobodno pretiskati te ih pače često vrlo neloyalno komentirati, nego još više zbog toga, što mi je s knjižicom bila još naročita nakana, da upozorim na razne neskladnosti i suprotnosti, koje postoje između Tyršove ideologije i katoličke vjere. Zar nije moja dužnost, da to činim? Can. 336.: § 2. Crkvenoga Zakonika meni to kao biskupu izričito nalaže.

Moje je duboko uvjerenje, da je u interesu svijeta, da to znadu i moje razlaganje upoznaju.

Eto, zašto ponovno želim, da se knjižica slobodno širi!

U Krku, na blagdan Zaštite

Sv. Josipa, 26. IV. 1931.

† Josip dr Srebrnić,
biskup

Sjajan dokaz istinitosti naše vjere

U prošlom broju smo ustanovili utješljivu pojavu, kako je dnevno sve veći broj onih, koji prelaze na katoličku vjeru, a rođeni su i odrasli izvan katoličke Crkve. A sada pitamo: Kakvi su to ljudi, koji predoše od drugih k nama?

To su ljudi, koji mole. Umna obraćenica B. A. Bakerova reče: „U katoličke su Crkve niska vrata; tko hoće da uđe, mora pokleknuti!“ Kneginja od Yorka reče poslije svoga obraćenja: „Nitko nije zahtijevao, da budem katolikinja. To je milost Boga, koji je uslišao mnoge moje molitve; jer ja sam mu se srdačno molila, da me još prije moje smrti dovede do spoznaje istine“. Natanael Chayer, protestantski župnik iz Bostona, došao je u Rim k jednom katoličkom svećeniku, da po njemu bolje upozna katoličku vjeru. A ovaj mu reče: „Molite!“ I molio je i postao katolik. — Zar nije već ta činjenica, da oni ljudi postaju katolici, koji ustrajno mole, eda spoznaju istinu, sjajan dokaz za istinitost katoličke vjere? Po-tiču li i katolike na molitvu oni, koji agitiraju za otpad od katoličke vjere?

To su ljudi, koji misle i proučavaju. Glasoviti njemački grof Stolberg, pošto je prešao sa svojom suprugom na katoličku vjeru, reče jednom protestantskom pastoru: „Ovaj je prelaz konačna nužna posljedica sedamgodišnjeg istraživanja, sedamgodišnjega zazivanja Duha istine“. Slavni kardinal Manning tražio je kao protestant 15 godina pravu vjeru. I našao ju je u katoličkoj Crkvi. Historičar Hurter obratio se proučavajući život i rad Pape Inocenta III. Orientalista (vještak u istočnim jezicima) Bickel, protestant, kad je našao u djelima sv. Efrema Sirca iz IV. vijeka svjedočanstvo za Bezgrješno Začeće Marijino, postade katolik. Vidio je naime, da katolici nijesu bili oni, koji su mijenjali vjerske istine, već netko drugi. Protestant Arndt, pošto je proučio život i djela Luterova, obratio se i postade Isusovac. I t. d. I t. d.

Koji ostavljaju katoličku vjeru, pa prelaze na drugu, čine to radi novca, unosnoga mjesta, da mogu promijeniti ženu ili iz inada. „Za inad se poturčio Marko“. Dakle radi stotinu materijalnih i vremenitih razloga. To mi napokon

svi svagdano vidimo. No oni, koji od drugih dolaze k nama u katoličku Crkvu, time gube često puta nasljedstvo, službu, novac. Wiseman n je pristupom u katoličku Crkvu izgubio 100.000 franaka godišnje plaće. Bogati Englez Lanc Fox odrekao se godišnjega dohotka od 1 milijuna i postao katolik. Švedska kraljica Kristina ostavila je krunu i kraljevstvo. Njemačku pjesnikinju Kordulu Peregrinu je otac, pastor, razbaštinio, jer je odlučila preći u katoličku Crkvu. Svi ovi i mnogi drugi znaju, da je ono, što im katolička Crkva daje, kud i kamo veće od onoga, što gube. Ona im daje mir, sreću, vječno bogatstvo. „O kako sam sretan, što sam katolik!“ — neprestano pišu i govore.

Na koncu treba da se i u ovo zamislimo: Još se nikada nije dogodilo, da je dobar katolik prešao na drugu vjeru — osobito na smrti — da spasi dušu. No stotine i tisuće puta se dogodilo, da su dobri ljudi izvan katoličke Crkve baš na smrti zaželili, da umru kao katolici, i prešli u katoličku Crkvu. A na smrti se ne laže; na smrti, pred licem vječnosti, najmanje je predrasuda.

Ove sjajne činjenice modernih obraćenika dokaz su nam, da je naša Crkva od Boga. Kao što je Isus sve sebi privlačio, tako i Crkva Njegova privlači sebi božanskim magnetom najplemenitije ljude, koji iskreno traže stazu pravde.

Budimo ponosni, što smo katolici, i zahvalni Bogu, koji nam je dao ono, što drugi teškom mukom, uz velike žrtve i nakon duga vremena postižavaju! P.

Što je sa „slobodom mišljenja“?

Prvim osnovom svakoj slobodi i svim svojim naukama smatra liberalizam slobodu mišljenja. Zato su se njegovi pristaše već odmah spočetka i nazvali „slobodoumnici“, pa još i danas ova riječ često vrijeđi isto kao i „liberalac“.

Što je dakle ova sloboda? Je li ljudski duh, ljudski razum odista stvoren za neograničenu slobodu mišljenja? Zacijelo ne. Inače ne bi bilo zakonâ mišljenja, to jest logičnih zakona, uz koje je sve mišljenje tako privezano, te ne može biti zdravo i istinito, kad se „oslobodi“ tih

zakona. Stoga će n. pr. dva puta dva uvijek biti četiri; a tko kaže, da je dva puta dva pet, za toga znamo, kamo on spada. Dakle evo: o potpun oj, apsolutnoj slobodi mišljenja već ne može da bude govora. Gdje je dakle granica slobode mišljenja? Tamo je granica, gdje je jedna izvjesna istina. Kad je n. pr. izvjesna istina, da kutovi u svakom trokutu skupa iznose 180°, onda mi razum više nije slobodan, da o pojedinim trokutima drugačije sudi. Gdje pak još nema nikakve izvjesne istine, tamo je razum slobodan, da sluti, misli i istražuje do mile volje. Tako primjerice može svatko slobodno misliti, da ima na drugim nebeskim tjelesima živih bića, jer se to ne kosi ni s jednom izvjesnom istinom. Evo dakle granice slobode misli! Dotle ide i ne dalje! Tko više hoće, taj hoće slobodu zablude i slobodu besmislenosti.

Je li se dakle prava sloboda misli, i mišljenja istom s liberalizmom rodila? Ne! Ona je tako stara, kako je star i zdrav ljudski razum. Što liberalizam više hoće, to nije ništa drugo nego sloboda zablude.

Mi katolici možemo svoju vjeru tako dokazati, kako se može dokazati i svaka sigurna povjesnička istina. Najoštroumniji duhovi svih vremena, koji su svijesno proučavali dokaze za istinitost kršćanske objave, jasno su vidjeli, da tu stoje pred nepokolebivom istinom, te su se svi prigovori pred pravom kritikom pokazali ništetnima. Može li dakle još biti slobode mišljenja pogledom na nazore i tvrdnje, što se kose s kršćanskom objavom? Ne može, i to zato ne, jer je tamo granica slobode mišljenja, gdje je jedna izvjesna istina. Tko hoće dalje, taj hoće slobodu zablude i ništa drugo! Evo dakle, što hoće liberalizam, kad hoće slobodu mišljenja pogledom na kršćansku objavu i pogledom na nazore, što se kose s kršćanskom objavom!

To su stvari, što ih nije teško razumjeti, a ipak toliko ljudi, i to najviše „naobraženih“, dalo se i daje se još danomice zasljepiti liberalnim frazama o slobodi mišljenja. A znamo, kako kobnim plodovima rada ta zasljepljenost za vjerski, čudoredni i narodni život!

Jesam li podmirio pretplatu?

Čudnovato!

Jedan list naših odmetnika napada nekoga našeg katoličkog svećenika, što nije izvršio jednu naredbu svoga biskupa. Ako je to istinito, mi ne odobravamo postupak toga svećenika. No dok mi imamo pravo, da mu to zamjerimo, nemaju toga prava svećenici odmetnici. Da su oni bili poslušni svojim biskupima, ako se ne mogu da zacrvene u licu, barem se ne bi mogli da diče, naslovom „odmetnik“ i „otpadnik“.

* * *

Nikakvo čudo, što naši odmetnici dr M. Kožul, Grubišić Josip, Ante Frua i ostali svojim novcem podupiru otpadništvo od katoličke Crkve. No tko da razumije pripadnike pravoslavne crkve dra N. Subotića, St. Subotića, M. Pecelja i N. Beadera, kada svojim novcem pomažu odmetnike od katoličke Crkve! Ta odmetnuvši se ovi od katoličke Crkve ne stupišu u pravoslavnu crkvu, već osnovaše u našoj zemlji novu crkvu i tim jasno htjedoše ustvrditi, da njima ni pravoslavna crkva nije Kristova, kao ni katolička.

Valjda spomenutim pravoslavcima je dostatno, da podžiju mržnju na katoličku Crkvu, pa makar i u društvu neprijatelja svoje crkve. Mislimo, da se to ne slaže sa načelima i duhom pravoslavne crkve te da se tim ne doprinyaša sjedinjenju kršćanskih crkvi ni uzvišenoj Kristovoj želji, da bude jedno stado i jedan pastir.

Dar rumunjskoga kralja Papi

Kralj Rumunjske Karol II. darovao je sv. Ocu Papi dragocjenu staru ikonu bizantinskoga stila. Slika je bila zatvorena u dragocjenu kutiju od drva iz Karpata. Ozgor je papinski grb u zlatu, a ispod natpis: „Njegovoj Svetosti Piju XI. Kralj Rumunjske Karol II. — 1931.“

Kralj je pisao autograf Papi, da ovu svoju osobnu milu sliku, koja se od više vijekova čuva u njegovoj obitelji, rado daruje Papi, jer će se još bolje sačuvati među svetim stvarima u kući nasljednika sv. Petra.

Zajedno s njom je poslao na dar Papi i četiri sveska sjajno vezane „Povijesti Rima“ od prof. Jorga.

Ako netko grdi vjeru, ruga se ženidbenoj svetosti, pristojnosti, poštenju, a više: „Domovino domovino!“ - ne vjerujte mu! To je licumjerno rodoljublje; to je rdav građanin!

Silvije Pellico

Iz katoličkoga Šibenika

PROSLAVA DANA KATOLIČKE OMLADINE. U nedjelju 10. t. mj. svečano se proslavio Dan katoličke omladine. Naši Križari i Križarice sastali su se rano ujutro u Stolnoj Bazilici sv. Jakova, da se zajednički okrijepe iz nepresušnoga vrela ljubavi i milosti. Sv. Misu je očitao gradski župnik — kanonik Msgr don Ivan Bjažić i preko nje održao upravo očinsku vrlo dirljivu propovijed. Prostrana katedrala bila je puna katoličke omladine i njenih prijatelja. Na licima naših Križara i Križarica lebdio je posmjeh nevine i za Kristove ideale oduševljene omladine. S neobičnim žarom orila se crkvom njihova pjesma i dizala do prijestolja Svevišnjega, da Mu iskažu hvalu za primljena dobročinstva i isprose potrebiti blagoslov za budući još intenzivniji rad. Došao je najsvečaniji čas, kad su se duše sve te omladine imale sjediniti sa Spasiteljem. Oboreni oči, šaptajući vruću molitvu, približavali su se k oltaru, da prime svoga euharistijskog Isusa. Sveti čin je svršio, a crkvom zaori njihova posljednja pjesma „Do nebesa“. — Uvečer je u velikoj dvorani Katoličkoga Doma Okružje HKNSaveza priredilo prigodnu svečanu akademiju, koja je bila vanredno dobro posjećena. Akademiju je otvorio br. A. Belamarić vrlo lijepim i značajnim proslavom o uzvišenoj svrsi i idealima križarske organizacije. Toplim riječima sjetio se i nezaboravnoga uzor-vode dra Ivana Merza prilikom treće godišnjice njegove smrti baš toga dana. Br. L. Županović je veoma osjećajno i oduševljeno izveo deklamaciju „Vitezovi Krista Kralja“ od o. M. Pavelića. Osobito je pažnju na se svratio kvartet, koji je krasno otvora Schubertovu „Serenadu“. Zatim je Mala Križarica Žurić M. živo deklamirala „Na posao sestre“ od F. Prodan. I ovoga su puta Križarice pod vrsnim dirigentom prof. M. Stipičevićem sudjelovale u programu pjevanjem: skladno otpjevavši „Šumski čar“ od Zajca. Prvi dio akademije svršio je igrokazom „Slobodoumnik“ u jednom činu, koji su daci Križari lijepo izveli. Drugi dio akademije započeo je ritmičkom igrom, kojom su članice uz pratnju klavira i violina jako zadovoljile publiku. Iza svega toga slijedila je repriza veoma dirljive tragedije u 3 čina „Pobjeda nepobjedive“. I ako se ona već jednom davala, ipak je među publikom vladao za nju veliki interes, koji je završio burnim aplauzom vrijednim diletantima Križarima — omladinicima. Oko pola noći razila se zadovoljna publika svojim kućama, a katolička omladina, videći tako lijep uspjeh toga dana, bijaše jako vesela i još oduševljenija za svoju organizaciju.

NEDJELJA U OSMINI SPASOVA. U nedjelju 17. t. mj. je nedjelja u osmini Spasovo. Spasitelj je uzašao na nebo, ali nas nije ostavio same. Poslaće nam s neba Duha Svetoga Tješitelja. A i On je sam među nama do konca svijeta u presv. oltarskoj tajni. Uzdamo se u Božju pomoć i podimo često k stolu Gospodnjemu, osobito kad nas svijet progoni ili tište nevolja.

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIĆ, šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: šibenik, Pošt. pretinao 17. — štampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić

BLAGDAN SV. PAŠKALA. Raspored službe Božje u crkvi sv. Lovre na blagdan sv. Paškala u nedjelju 17. svibnja je ovaj: Prije podne u 4.45 sati čitanje života i čudesa sv. Paškala; u 6 sati pjevana Misa; u 6.30 sati tiha Misa; u 7 sati tiha Misa; u 9 sati tiha Misa; u 10.30 sati svečana Misa. Poslije podne u 5 sati propovijed, litanije, blagoslov sa Presvetim i ljubljenje relikvija sv. Paškala. Budući da je toga dana proglašena sveticom sveta Terezija od Malog Isusa, stoga će iza poslijepodnevnih funkcija biti po dosadašnjem običaju blagoslov ruža sv. Terezije. — Uprava crkve.

DAROVANI NAŠEM LISTU. Da počaste uspomenu pk. Marka Perine, oca našega don Tome, župnika u Tijesnome, polažu u fond „Katolika“ po Din 10: Don Marko Čorić, (Pirovac), don Ivan Berak (Murter), don Valtasar Vijolić (Betina), don Tome Perina (Tijesno), don Ante Gančević (Ježera), o. fra Jerko Matić (Banjenci) i o. fra Marcel Dubravica (Perušić). — Uprava im svima najharnije zahvaljuje.

ZA PROSLAVU 700. GODIŠNJICE SV. ANTUNA. M. p. o. Ceola, gvardijan samostana sv. Frane, sazvaio je 10. t. mj. pripravnici odbor za proslavu velikoga sveca u našem gradu. Predviđeno je, da se objelodani veliki proglas na gradanstvo, da bude velika rasvjeta crkve, da se obavi najsvečanije devetnica, procesija i t. d. Kako sav kulturni svijet, tako će i Šibenik ove godine neobično slaviti velikoga čudotvorca. „Po sv. Antunu k Isusu!“

Socijalno udruženje katoličkih inženjera

u Francuskoj ima 36 pokrajinskih udruženja i 7500 članova. Svrha mu je: pripomoć i stručni napredak članova na katoličkom temelju. Često drže zgodna predavanja za proučavanje odnošaja između inženjera, industrijalaca i radništva, eda bude među svima ovima više razumijevanja i manje borbe.

Djelovanje katoličkih knjižnica u Njemačkoj god. 1930.

„Savez katoličkih pučkih knjižnica sv. Borneja“ sa centralom u Bonu osnovan je god. 1845. God. 1930. ovaj je Savez imao 5.393 knjižnice sa 263.651 članom i 4 milijuna knjiga. Broj posuđenih knjiga je bio 8.856.521. Centrala je organizirala nekoliko tečajeva za odgoj dobrih voditelja knjižnica, a posjetioca tih tečajeva je bilo oko 2.000. Prati sve nove knjige, koje izlaze, sa revijom „Die Bücherwelt“, koja izlazi 6 puta na godinu.

Katolička Akcija na univerzi

Sveučilištarac Ivo Villa u Torinu, jedan od najvatrenijih organizatora talijanskih katoličkih akademičara, kao disertaciju za doktorat prava napisao je radnju: „Katolička Akcija i njen te-

melj u crkvenom i talijanskom pravu“. Pred komisijom profesora, među kojima je bio i senator Franjo Ruffini, jedan od najvećih talijanskih liberalaca, mladić je usmeno pokazao bit i svrhu Katoličke Akcije na temelju papinskih dokumenata i § 43. talijanskoga konkordata. Svi su mu profesori srdačno čestitali, što je sjajno obranio svoju temu.

Organizacija katoličke akcije u Poljskoj

Poljski je episkopat proveo jedinstvenu narodnu katoličku akciju iza euharistijskoga kongresa u Poznanju lanjske godine. Na čelu je biskupska komisija za katoličku akciju, koja djeluje u ime cijelokupnog episkopata Poljske. U centrali je generalni crkveni izaslanik, izabran od biskupa. Sjelo je u Poznanju, jer tu boravi kardinal primas. Izdava se službeno glasilo „Ruch Katolicki“ (Katolički pokret). U centrali se proučava teoretično i praktično katolička akcija, drže se tečajevi, da se odgoje apostoli katoličke akcije, izdavaju se brošure i leci u korist katoličke akcije.

Pokret je organizovan i u svakoj biskupiji, a nastoji se, da se uvede i u svakoj župi. Kardinal Hlond je organizovao u Poznanju „Socijalnu školu“, koja radi još od god. 1927., da odgoji i osposobi svjetovnjake za rad i službu Krista Kralja. Tečaj traje 2 godine, a mogu ga pohađati daci iza mature. Uče apologetiku, moral, sociologiju, narodnu ekonomiju, naravno pravo, ustavno i administrativno pravo, psihologiju, pedagogiku i higijenu, zatim socijalni i kulturni rad.

„Mjesec dobre štampe“ u Sjedinjenim Državama Sjeverne Amerike

Godine 1920. američki episkopat na svojoj godišnjoj konferenciji preporučio je svećenstvu i vjernicima, da pomažu katoličku štampu. Američka organizacija Katoličke Akcije je tada osnovala „Mjesec štampe“, koji se redovito s uspjehom provada svake godine u veljače. Katolička štampa se danas lijepo razvila te imade svoju centralnu agenciju za izvještaje, a odgojila se i izabrana četa katoličkih novinara. Poptno pismo o ženidbi bilo je raspacano u Sjevernoj Americi u preko 10 milijuna primjeraka.

Za socijalnu naobrazbu svećenstva

Austrijski je episkopat na zadnjoj konferenciji odlučio, da se mora dati svećenicima još opširniju socijalnu naobrazbu. Zato je odredio, da se na bogoslovnim fakultetima i u sjemeništima mora učiti katolička socijalna nauka, i to za dvije godine po dva sata sedmično. Osobito će se učiti Papine enciklike i odredbe episkopata o socijalnom pitanju.